

— У.Н.Р.

ТА Е М Н О .

НАЧАЛЬНИК
Интернованих Віськ УНР
в таборі Стржалково
"В." серпня 1921 року.

ДО ПАНА ГОЛОВИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІКВІДАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ в ВАРШАВІ.

Копія ПАНУ ГОЛОВНОМУ СТАМАНУ ВІСЬК УНР.

Ч. 27.26

Д О К Л А Д.

З перших днів нашого переїзду з Ландута до табору в Стржалкові, Українському Командуванню прийшлося зустрітись з цілком аномальним явищем, що допраці відділу дефензиви польської в таборі. В зазначеному відділі, на чолі якого стоїть ^{Польський} підпоручник Окінціц служать переважно старшини буйшої армії Деникіна та Балаховича, котрі, як виявилось, числять ся з нашими інтернованими так же, як і з полоненими більшовиками. По своїй ініціативі і без відома Українського Командування вони викликають наших воєків до відділу дефензиви і роблять різні перевідування, обвинувачуючи останніх в більшовизмі. Таки випадки трапились з козаком 1-ої Резервової бригади Зелінським, котрого двічі зазивав до дефензиви польської полковник буйшої армії Деникіна Насекін і, обвинувачуючи його в більшовизмі, почав було вже провадити слідство в цім керунку, але негайно вжитими заходами Командування Групи перед комендантурою польською ця справа тимчасово припинена.

14-го серпня б/р. до бараку ч. 49, де мешкають старшини Кордонного корпусу, зайшов співробітник дефензиви балаховець в п'яному вигляді і коли комендант бараку Сотник Панченко запитав його, чого йому треба, то він став кричати і лаятись материними словами, зазначаючи, що поміж нами є Сотник Полонський, більшовик, і що через 2 - 3 дні він його убере. Коли на просьбу сотника Панченю - одного з кращих старшин нашої Армії, - вийти з бараку, зазначений балаховець не хотів вийти і продовжував кричати та лаятись, то сотник Панченко і хорунжий Олександрович побили його і вигнали силою з бараку. На цей випадок з'явилась польська варта, котра заарештувала Сотника Панченю і Хорунжого

Сквергін
Дуценко
до полковника
Мухоморова

Тайно
ст. зм. 1921
12

Олександрівча за образу співробітника польської оборони.
Для полегшення цієї справи і звільнення з
під арешту сотника Паченко Начальник Штабу групи
Полковник Попсуй-Шапко особисто ходив до польського
командування. Під час переговорів в цій справі з
Командантом табору капітаном Кінцелем був присутнім
начальник оборони підпоручник Окінціц, котрий тут
же в присутності Начальника штабу зазначив, що цей
Балаховець є бандита і во всякому разі немає права
заходити до Українців. Не дивлячись на це, Сотник
Паченко і хорунжий Олександрівч до цього часу сидять
ще під арештом і невідомо, коли їх буде звільнено.
Крім цих випадків, були ще менш значні, котрі свідчать
про те, що Польське командування табору цілком не
приймає до уваги інструкцію для інтернованих, що до
їх військової організації по частинам, і що до внут-
рішнього життя нашої Армії вмішуватись не мають пра-
ва і, не дивлячись на неодноразові попередження про
це Штабу групи, польське командування порушає інструк-
цію до цього часу. Не дивлячись, напр., на неоднораз-
ові наші прохання і вимоги, котрі складались на
підставі положення інструкції про те, що наші воюючі
не можуть бути в таборі з'єднані з інтернованими дру-
гих національностей, в відділі III-м (старшинському)
мешкають ще до цього часу старшини з їх родинами
бувшої армії Балаховича, хоч їх можна було б легко
розмістити і в бараках інших відділів, котрі стоять
цілком пустими. До цього всього не мало спричиняєть-
ся ще праця коменданта III-го відділу, поручника
Макоєвського, котрий рахує себе безпосереднім началь-
ником всіх мешкаючих в зазначеному відділі і, приви-
чаївшись мати діло тільки з полоненими, дає великі
уповноваження своїм підлеглим сержантам і капралам,
поводження яких з і старшиною Українською цілком не
стосується з її гідністю. Поводження це окреслюєть-
ся безпідставними вимогами і цілковито ніби то

І К
- не

підлеглістю інтернованих всім виключно рангам польського командування. Так, дійшло до того, що в день 14-го і 15-го серпня до обіда був закритий табір і коли Начальник Штабу групи запитав коменданта табору капітана Кінцеля, на якій підставі табір закрито, то він відповів, що про це йому нічого не відомо, а як виявилось, закритий табір якийсь вартовий без всякого відомо коменданта. Або відібрання без всяких причин перепусток від тої чи іншої кількості старшин, як наприклад Сотника 5-ї Стрільницької дивізії Рабана, Голови ^{табору вої} Господарчої комісії урядовця Кобзи і инш.

Фактів таке аномального поступовання Польського командування табору неможна і перерахувати. Якийсь час і недоуміння огортає, коли бачиш, що представники тієї армії, поруч з котрою ще не так давно на одних полях ми боролись з загальним ворогом, користуються працею наших довічних ворогів, котрі свої ^{свої} почуття до нас виказали морем пролитої нашої крові, і тоді, коли в запеклій боротьбі за Святу Справу нашого визволення розбилися останні наші людські почуття до москалів всіх кольорів, в той час в таборі ми бачимо на посаді помішника начальника польської дефензиви одного з представників цих гнобителів - полковника бувш. російського жандарма-Насекіна, а разом з ним цілий шеренг других співробітників дефензиви тієї-ж національності, котрі своєю працею домагаються зруйнування нашої організації, пишуть нашу національну культуру і розбивають нашу душу, нашу честь. І це роблять представники польського командування табору, з жими, здавалось-би ^{ми}, мусили-б провадити працю в повній згоді і контакті на загальне добро польського та Українського народів.

Отже на підставі вищезазначеного прошу ВАС, Пане Генерале, вжити заходів, що до усунення цих аномальних явищ в таборі, особливо, що до праці відділу дефензиви, де, як вже було зазначено, працюють люде, цілком ворожі Нашій справі, шляхом призначення відповідної

комісії, як це було в Ланцуті, яка тут-же на місці
раз на завжди урегулює взаімовідносини по між коман-
дуванням Українським а Польським.

ГЕНЕРАЛ-ХОРУНЖИЙ

Тимчук

НАЧАЛЬНИК ШТАБУ

ПОЛКОВНИК

Мисюра Шайба